

Bíró József

Rémségek kicsiny boltja

Egy ember olyan-olyan erős volt hogy sziklát morzsol. Akkor aztán azt mondta a szüleinek hogy elmegy világot látni. A szülei a tarisznyába pogácsát tettek és elbúcsúztak tőle. A nagyon erős ember meghalotta hírét annak hogy a király lányát elrabolta a retenhetetlen sárkány. Az erős ember elment a király házához. A ház előtt már nagy volt a tömeg. A ház előtt kihirdették hogy aki vissza hozza a lányát azé a lány keze és a birodalma. Az erős ember elment hogy vissza hozza a lányt. Már hetedhét országon is túlvolt amikor a várból fény szűrődött ki. Az erős ember oda ment. A lány akkor öntözgette a virágokat. Az erős ember oda szólt. Kérdezte tőle hogy itthon van e a sárkány. A lány egy kicsit megijedt de utána megnyogodot. A retenhetetlen sárkánynak a jötte már mérföldnyire is hallacott. A sárkány előre vágta a bal-táját. Az erős ember megfogta és úgy hogy a sárkány minden feje leröpült. A lányt meg nagyboldogan az ölébe visszavitte az apjához.

A király megörült és még majig is élnek amíg meg nem holtak.

Volt az öregaszony és anak három lánya. A legnagyobbat Katinak hívták a középsőt Rozálnak és a legkissebet pedig Jutkának hívták. A lányokat feleségül akarta adni. Jötek aztán hercegek és urak de nem tudták kiálnia a próbát. Nagyon elszomorodot a lány. De jöt egy daliás legény. Az első próba a vízalól kell kihozni az aranygyűrűt. A legény men a partra és pont akkor bukot fel a gyöngy halász. Meg-

kérte hogy hozza ki, fel a gyűrűt. A gyöngy halász felhozta a gyűrűt és adot neki aranyat. És mostis élnek amíg meg nem hálnak.

Az öregembernek, annak volt három fia, három lova. Az öregember egyszer csak nagyon megbetegedett és ezt monta : fogjátok a lovakat és menjetekek szerencsét próbálni én addig meghalok. A három fiu megfogta mindegyik a maga lovát és a nagyobbik kettő a két paripát vitte el, a lekissebb fiunak csak egy rossz gebe maradt, fogta és vezette előtte nagy nehézkesen beértek egy erdőbe ottan megpihennek el is aludtak. Reggelre a gebe átbaktatott a túlvilágra. Hát a fiu kénytelen egyesegyedül indul tovább egyszer nagyon megéhezett. Talált egy olyan fát amelynek olyan ízű volt a termése mint a kenyérnek. Vett pár darabot leült el kezdett falatozni arra vetődött egy féreg és ezt mondja: Harminc (30) napja nem ettem semmit, adj egy kicsit. Na nem bánom. A fiu odanyujtott a féregnek egy nagy darabot a fa terméséből. Mi után jó ízűen megette adott a fiunak egy csodasípót. A fiu jókedvűn indult tovább. Egyszer a fiu egy faluba ért és ott azt halotta hogy aki jól megnevevetti a királylányt az elis veheti. Ahogy a fiu ezt meghalotta felment a palotába, belefujt a csodasípba, segítségével megnevevettette a királylányt és elvette. Még élnek ha meg nem haltak.

A kiráj korában kihirdették, hogy született egy lánya, és az veheti férjül aki kiálja a kard, lovas, és a tör harcotat.

Sok jelenkező volt és az egyik a kard vívást kiálta. Ezután jött a lovas. A lovasnál felvette a páncélját és a dárdát. Ekor történt, hogy mindakettő megindult. A gladiátor megsebesült és a földre huppant. Ezt megnyerte. Most pedig egy kocsiverseny következett. Az előtelézők felbámultak és már csak ketten voltak. A másik is felborult, akkor már csak ő ment tovább. Ezt is megnyerte. Ekor következett a tör vivás. Tör vivásban eltört töre. Megsebesült, de még mindig folytata. Később leszúrta a nagy gladiátort. Harmadnap volt a bál. Ott volt a kirájlány és a paraszt ember. Sok volt az enivaló. Nagy volt a lakodalom. Az emberek sokat ettek. A lakodalom végén nagy volt a mulatás és a vigadalom. A házaspár jólérezte magát. A zenekar eljött és éjfélig játszott. Másnap reggel aludtak el. A színészek sok pénzt kaptak este a muzsikálásukért. Egyszer találkozott a kirájlánnyal az apja. És mondta neki, hogy nem nagyon van megelégedve ezzel. És azt is mondta, hogy bosszút fog állni. Ezt a lány elfelejtette, hogy ezt mondta az apja, és nem árulta el a férjének. Sokszor mentek kirándulni és ott mindig veszélybe lyutottak mert a lány anyja mindig csabdát állított. De mindig kiszabadult. Az apja mérges volt amikor megtudta, hogy nem sikerült. Egyszer aztán ojan csabdát állított, hogy a fiu nem tudott kijönni. Megörült a lány apja, és elkezdte keresni a fiut de nem és nem találta. A fiu éhes volt a lány hazament hozott a fiuval enni. A lány nem árulta el az apjának, hol van a fiu.

A fiu sokáig bírta de később rossz volt neki. Mindig ki akart jönni de jobban beragatt és még rosszabb volt neki. A lány továbbra is hordta az enivalót. A férfi később már jobban érezte magát. Nagyon megörült ennek. Egyszer csak megtalálta az apa a fiut egyből azt ki-

abálta, hogy megvan, megvan. Elvitték a várba, és megkorbácsolták. Nem nagyon sokáig bírta. Meghalt. A felesége öngyilkos lett, és megölte magát.

A férje mellé oda eltemették. A várbólse éltek sokáig már. A kiráj volt csak hátra, ő is meghalt. Régen elmúlt ez a történet. Egyszer egy házaspár ásott ott és megtalálta a férfi kezét és véres fejit. Aztán tovább ásott és megtalálta kirájnén fejit, a mellett pedig az apja fejit. Aztán tovább ástak és a ház romjait. Kihívták a sok régészeket, azok továbbá még megtalálták a vár romjait, akkor kihírdették és akinek itt élt valakije az jelentkezzen, hogy mi történt. Megtudták és járt szájról szájról hogy mi történt.

Ez a történet megy tovább – tovább.

És keresték azokat az embereket akiknek itt élt valakije.

Egy embert találtak és megtudták hogy mi történt itt.

A kanibálok megtámadtak egy kicsi szigetet. Amikor a csonakok szépen csendesen odasuhantak a sziklák mellé akkor és akkor az enberek diadallüvöltéssel rohantak előre. Nagy harc kezdődött a szigeten. A kanibálok az örült harcban, legyőzték a sziget lakókat, és az életben maradtakat pedig (elvittek) el akartak vinni denagy vihar kezdődött, a szigeten kellett maradniuk. A vihar közepedte és elsüllyend egy hadihalyó. Az enbereknek idelye volt az élelmiszert és korszerű fegyvereket kivinni a kanibál szigetre. Az enber evök észre vették, hogy enberek vannak a szigetükön. Az ott hon marataknak vették a fegyverüket és megtámadták a katonákat, de legénység észre vette eszt fegyverüket és leöldösték támadóikat. A harc közben elült a vihar. A kanibálok a vihar elülte után indultak a szigetről az enber

zsákmánnyal együtt indultak haza. Mikor a szigetük elé értek, a katonák észre vették, hogy kanibálok közelednek, fogták a puskájukat és fedezékbe mentek. A csonakok kikötöttek és akkor a lőfegyverek egyszerre dördültek el. A vad emberek fele eldőlt, a többi meg megijedt a dörgő bottól röktön elmenekültek. A fehér emberek újra lőtték. Lőtték.

A vad emberek meghaltak.

Először történt ez a világon hogy a vezér abba a börtönbe kerüljön ahonnan oly sok embert zárt már be. A börtön alján szalma van mely a rothadás miatt nagyon trágya szagot árasztott ami bántotta a vezér kölnihez szokott orrát, a falon csörgedezett víz mely víz eláztatta a szalmát, ezért a vezér nem ment lefeküdni mert elázik a ruhája és a börtön hűvös levegőjétől sűrűn köhögött. Megengedték hogy elbúcsúzzon fiától és a feleségétől. Utánna kikisérték a térre ahol még tegnap megácsolták a vérpadot. A vérpadon ott ált a hóhér fekete ruhába, csak két vérbe forgó nagy szeme látszott. A vezér így szól a hóhérhoz: Hát nem mersz csuhé nélkül megölni? – és lehajtotta a fejét a tőkére. Tompa puffanás és vezér feje a porba hullt. Dél fele a nép eloszlott a térről. Halála után a nemesség megszavazta a fiát. De ő már ismerettel irányított.

Élt egy törpe. Nagyon szeretet kertészkedni. Minden meg volt a kertjébe. A termékét elatta embereknek. Nagyon szereték törpét. Minden ember meghívta ebédre. Ez így ment minden évbe. Elhatározta hogy föld körüli út-
ra indul. Másnapra már el is indult. El-

köszöntek tőlle. A törpe nagyon megszerette a vándorlást. Aztán már az Óriások földjén találta magát. Mikor be ért a városba nagyon sok Óriást látott. Hogy életétt mencse szaladni kezdet Óriások lábaiatt. Ki is ért a városból. Másnap az Egerek országába ment, az egerek szivesen attak neki inni, enni, fekvőhejet. Az egerek is elpanaszolták neki hogy egy macska úralkodik az egerek felet. Másnap a törpe már végzet macskával. Továbment. Nagyon sok országon ment keresztül még egy nap haza ért. A kertjét kirabolták ugyszintén a házát, a törpe nagyon megharagudot és elkezdte nyomozni. Kitette vele eszt a rossz tréfát. Mindenkire haragudot minden embert megkérdezte. Nem tudtak semmit. A törpe nagyon szomorú volt s akkor egy kis varázs egér meg monta a tetest. A szomszéggyját csúnyán és nagyon bünteték.

Vissza tért a kertészkedéshez.

Amikor a fényes tűző napon arra gondoltam hogy mire gondoljak a fákra néztem. Bárhol a szaharába a vándor tikadtan ül az csak egy szót szól és máris árnyékba találja magát. Ebbe a percben úgy érzem tényleg mintha elindultak volna a fák.

Úgy érzem mintha egy fa odacammogot volna hozzám és eltakarta volna az egész napot. És erre gyorsan rá eszméltem hogy milyen rossz lenne.

És elkezdtem magamba dicsérni a napot. 2 perc múlva felkeltem.

De azok észre se veték.

**MINDENEK
VÉGE!**